

(Bibila-knjiga knjig)

Judovsko biblijo sestavljajo spisi **Stare zaveze**, ki pripovedujejo o zgodovini in verovanju Izraelcev do Kristusovega rojstva. Krščanska Biblija vsebuje tudi **Novo zavezo** – ta govori o delovanju Kristusa in njegovih učencev.

Zgodba o stvarjenju sveta in človeštva sodi v Staro zavezo, na sam začetek Biblije, v prvo izmed petih Mojzesovih knjig, ki se imenuje Geneza, kar v prevodu pomeni nastanek ali rojstvo. Po mnenju strokovnjakov je zgodbo v 5. stoletju pr. Kr. napisal izobražen in literarno nadarjen Jud.

Stara zaveza

Stara zaveza je bila zapisana v hebrejskem in aramejskem, deloma tudi v grškem jeziku. V židovski obliki vsebuje 22, v krščanski 39 spisov. Po židovski razdelitvi se deli na tri dele: Zakon (Thora), Preroki (Nebiim) in Hagiografi (Ketubim). Nastajati je začela v 7. st. pr. n. št., ko so nekatere tradicionalne tekste razglasili za versko obvezne, zaključena je bila okoli leta 100 . Vsebuje besedila iz starih in novejših dob približno od leta 1100 pr. n. št. do 160 pr. n. št.

Nova zaveza

Sestavlja jo 27 knjig, napisana je v grščini. Deli se na štiri dele: Evangeliji, Dejanja apostolov, Pisma ali Listi in Janezovo razodetje (Apokalipsa). Svojo dokončno, od cerkve potrjeno podobo je krščanska biblija dobila šele okoli leta 400 in to v rimokatoliški cerkvi, v vzhodni cerkvi pa še pozneje.